

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Canonicis Dominici Templi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

palibus, quæ sicut quatuor evangelia catholica Ecclesia veneratur, nullatenus videbatur eadem postulatio admittenda. Ceterum speciales quidam casus inveniuntur in quibus, prædicto Concilio non obstante, is qui vitam monachalem elegit, licet rursus potest ad episcopatum assumi. Si enim quisquam persecutionis rabie sevientem vel præpediente in valetudine corporis, cum proficere nequeat in regimine pastoralis, de superioris auctoritate ad monasticam vitam descendat, persecutionis vel ægritudinis impedimento cessante ad episcopalem resurgere poterit dignitatem. Item si quis propter litteraturæ defectum, ne tamquam cæcus præbeat cæco ducatum, locum regiminis auctoritate apostolica deserendo ad otium se contulerit monachale, ac per exercitium lectionis scientiæ receperit margaritam, poterit proculdubio denuo vocatus à Domino cathedram reascendere pastorem. Rursus si quis cupiditate parentum, eo tamen penitus ignorante, fuerit episcopatum adeptus, & hoc comperto, episcopatum ipsum de licentia superioris dimittens, observantiam elegerit regularem, etsi ad eundem episcopatum redire postmodum nequeat juxta canonicas sanctiones, ad alium tamen licet poterit reassumi. Quamquam autem in iis & consimilibus casibus is qui episcopatu dimisso vitam monasticam eligit resurgere valeat ad officium pastorale, nihil tamen in hujusmodi casibus contra præscriptum intelligitur Concilium attentari, quod in eo loquitur casu, cum propter aliquod crimen episcopatum quis deserens, ad vitam monasticam pœnitentiæ causa descendit. Unde quidam in eo casu loqui dixerunt capitulum supradictum, cum quis pro crimine de quo convictus fuerit vel confessus ab episcopali dignitate depositus, in monasterio exitit ad pœnitentiam agenda inclusus, vel cum aliquis propter grave crimen, pro quo episcopatum retinens pœnitentiam dignè agere non valebat, cedendi obtenta licentia vitam monachalem elegit, aliis asserentibus sic intelligendum esse præscriptum capitulum ut per se resurgere nequeat, id est, repetere quasi debitum quod tali modo dimisit, quamquam eligi possit, præsertim si locum tantum & non ordinem resignavit. Cum ergo nobis plenè constare nequiverit ob quam causam prædictus Ioachim olim episcopatu cessarit, cum in nostris litteris super hoc transmisissis eidem

hoc solummodo exprimat quod nos litteris super sua resignatione receptis ejus propositum in Domino commendantes quod temporali honori salutem animæ præponebat, eundem absolvimus ab onere sollicitudinis pastoralis, quamquam per quendam sancti Fridiani Canonicum nobis nuperrimè sit suggestum quod idcirco dictus Ioachim cedendi licentiam postulabat quoniam ad notitiam ejus pervenerat quod quidam parentes ipsius ut eligeretur in Episcopum quædam dederant, licet pauca, fraternitati tuæ præsentium auctoritate mandamus quatinus inquisita super iis diligentissimè veritate, si tibi constiterit quod propter aliquam ex præmissis causis seu consimilibus idem Ioachim episcopatu cessarit memorato, tu auctoritate nostra sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, dummodo necessitas & utilitas id exposcat, licentiam ei tribuas accedendi ad regimen Ecclesiæ Faventinæ; maximè si veritate subnitiur quod tam præfati Præpositus & Canonici Faventini quam Prior & Capitulum sancti Fridiani nobis suis litteris expresserunt, quod videlicet dictus Ioachim loco tantummodo cessarit, & non ordini vel etiam dignitati. Tunc enim esset vehementissimè præsumendum quod non propter crimen ab eo commissum causa pœnitentiæ peragenda ad vitam migraverit regularem, præsertim cum apostolica sedes post cessionem multò minùs quam ante permisisset eidem tali crimine irretito in pontificali ordine ministrare. Alioquin, cum durum nimis existeret contra tam solemne Concilium hujusmodi postulationem admittere, Præposito & Canonicis memoratis injungas ut aliam personam idoneam sibi eligant in pastorem. Datum Laterani iv. Idus Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

ABBATI ET CANONICIS
Dominici Templi.

S Acrosancta Romana Ecclesia devotos & humiles filios ex assuetæ pietatis officio propensius diligere consuevit, & ne pravorum hominum molestiis agitentur, eos, tamquam pia mater, suæ protectionis munimine confovere. Eapropter, dilecti in Domino filij, devotionem quam erga beatum Petrum & nos ipsos habere noscimini attendentes, personas vestras cum omnibus bonis tam ecclesiasticis quam mundanis quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum jus-

Epist. 250.
Suscipiuntur
sub protectione
apostolicæ
sedis.

tis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, specialiter autem sancti Nicolai de Varvar Constantinopoli, sanctæ Trinitatis Atheniensis, sancti Nicolai Thebani, sancti Nicolai de Nigroponte, & sanctæ Mariæ de Clusurio diocesis Fermopilenfis Ecclesias cum omnibus possessionibus & pertinentiis earundem, necnon & præbendam Atheniensem, sicut eas iuste ac pacifice possideris, vobis & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ protectionis & confirmationis infringere &c. usque incursum. Datum Laterani xi. Kal. Februarij, anno undecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
Molisimensi.

Epist. 271.
De visitatione
monasterij
Molisimensis.

Cum olim ad nostram audientiam pervenisset quod monasterium Molisimense graviter esset in temporalibus spiritualibusque collapsum, dilecto filio Abbati Cisterciensi dedimus in mandatis ut ad ipsum cum ea diligentia qua solebat suas filias visitare annuatim accedens, corrigeret tam in capite quam in membris quæ corrigenda regulariter inveniret & statueret statuenda. Postmodum autem plerique viri religiosi per suas nobis litteras intimarunt quod Abbate ipso præfatum monasterium visitante, repertum fuit in bono spiritualium & temporalium statu manere, ac sicut tu, fili Abbas, per evidentem exposueras rationem, debitum viginti duorum milium librarum, quo cum suscepisti administrationem ipsius illud inveneras oneratum, per factam solutionem extenuaras in tantum quod nisi mille quingentæ libræ remanserant exolvendæ, reductis etiam ad monasterium ipsum possessionibus multis & magnis quæ sub fecnore fuerant obligatæ, mille septingentis libris exceptis quas in monasterio reparando constiterat te per testes idoneos expendisse. Vnde pro monasterio ipso nobis fuit humiliter supplicatum ut cum ex visitatione prædicta, quæ dicebatur per æmulos monasterij fuisse subrepta, eidem monasterio utilitas aliqua non pervenerit, neque proventura etiam crederetur, quin potius jam fuisset inutiliter in expensis ejus occasione gravatum, maxime quia timebatur ne prætextu visitationis ipsius jus correctionis perpetuæ usurparetur in eo, revocare dignemur eandem. Nos ergo, si-

cut fueramus antè tristati cum de lapsu ipsius monasterij nobis exiit nuntiatum, ita postea de boni status ipsius relatione gavisi, attendendo quod præfatus Abbas ad exequendum commissæ sibi legationis officium de mandato nostro contra hereticos proficiscebatur in provinciam Narbonensem, quo minus poterat monasterij sæpediti negotium procurare, venerabili fratri nostro Trecenti Episcopo & collegis ipsius dedimus in præceptis ut cum idem Abbas nihil nobis de huiusmodi nuntiasset, non obstantibus litteris obtentis ad ipsum, super præmissis inquirerent diligentius veritatem, & inquisitam nobis fideliter rescribere procurarent, ut per eos certiores effecti procederemus in facto sicut nobis Dominus inspiraret. Ipsi verò in inquisitionem eorum sollicitè procedentes, ad præsentiam nostram inquisita remittere curaverunt; per quæ videtur ostensum quod idem monasterium per laudabilem regiminis tui curam spiritaliter & temporaliter profecit in multis, cum, sicut est assertum à pluribus & à nemine contradictum, contractorum antea debitorum numerosa solutio & obligatarum possessionum redemptio studio, muralis quoque reparatio fabricæ, ac moralis reformatio disciplinæ, te, fili Abbas, domui tuæ bene præpositum fateantur. Super quo sollicitudinis tuæ prudentiam plurimum in Domino commendantes, monemus attentius & hortamur quatenus sequentia continuando prioribus, in incepto bono non deficias, sed proficias, ac more navis contra icium fluminis ascendentis, quæ uno in loco nequaquam stare permittitur, quoniam ad inferiora relabatur nisi ad superiora conetur, posteriorum oblitus ad anteriora cum Apostolo te extendas, & inceptum opus studio satagas incessante perficere, ne, quod absit, hoc ipsum quod operatus es incidens possit remissio vacuare. Ut autem eò melius quò liberius utilitates valeas dicti monasterij promovere, quod per Dei gratiam & diligentiam tuam in eo assertur esse statu quod visitatoris extrinseci sollicitudine non indigeat, à prædicto visitationis mandato auctoritate præsentium vos reddimus absolutos, præsertim cum idem ex injuncto sibi legationis officio contra Provinciales hereticos Ecclesiæ negotiis occupatus, si etiam expediret, minus posset circa ista versari, & cavere quoque, sicut pelis, oporteat ne prætextu visitationis ipsius jus correctionis perpetuæ